

pschecziwo temu Rjechej su napelni, a ho-  
rjaze Požadanje po ljeyschim Schtantzi  
we nej šapa.

Pschi tem pak newostanje, so jeno ton  
prednischi Stant teje Wutroby prejez  
wsaty budže, ale ta Wutroba dyrbi tejšch  
do noweho Schtanta postajena bydž.  
Wot teho praji Boh we naschim Text-  
czj tak: Ja chzu wam nowu Wutrobu a  
noweho Ducha do was dacž; To je, ja  
chzu waschej Duschi zylje nowe Wasch-  
nje dacž, kotrež wona predy hjeschče ni-  
dy mjeka neje. Ton Czlowek wostanje  
po Czjeli a po Duschi runje ta Parscho-  
na, kotraž won predy byt je, jeno njesch-  
to nowe, kotrež predy hjeschče mjek neje,  
budže; we nim sczinene a pschihottowane,  
a tošame rjeka tudy nowa Wutroba a  
nowy Duch. We tym Kosomi budže jena  
duchomna Moz pschihottowana, po ko-  
trež te Boške Wjeze može prawje po-  
snacž, pschepytacž a rošudžicž. Tej  
Wobli budže jene Pokilenje k Bohu, je-  
ho šo bojecž, lubowacž a šo jemu do-  
wjericž, wudžjelene. Wschitke žadoszje  
budža njerk k dobremu nawabene. Na-  
mak šo we tym Czloweku jena Sru-  
doba, da to neje Srudoba teho Sswje-  
ta, ale jena Boža Srudoba bes Rjecha,  
kotraž kem pschindže stych Brachow a  
a Staboszjow; kotrež šo hjeschče jeho  
džerža, aby wot swohnikomnych Pohor-  
schenjow, aby, dyž tejšch czakne Podacž-  
ja jeho sruđža, da šo won tolla pojima  
a troschtuje šo s Božeho Sstowa. Na-  
makali šo we nim jene Wefelje, da šo  
stanje Božich dostatnych Dobrotow dla  
aby hewak njeschteho dobreho dla, kotrež

šam na šebi a na druhimi šhoni, a ma  
šwoje Wotpoladanje na tu Kwalbu a  
Pschekrašnenje teho wulkeho Boha.  
Jeho židženje šo jeno pschecziwo temu  
skemu stanje: Jeho Lubosz jeno na taj-  
ke Wjeze dže, kotrež Bohu spodobne šu.  
Sswoje Spodobanje ma won jeno na  
tem, šchtož dobre a kwalobne je, a šwo-  
je Nespodobanje ma won na tajkich wje-  
zach, kotrež tej Czjazi šwojeho Stwo-  
riczela napschecziwo šu.

Tajke nowe Waschnje teje Duschje, ko-  
trež we tem prawem Wobroczenju  
pschihottowane budže, stej temi pre-  
dnischemu Waschnju teje Duschje runje  
wohn napschecziwo. Predy hjesche tudy  
jena kamenta, to je bes Czucža twerda  
a symna Wutroba; Njerk pak rjeka;  
Ja chzu wam mjašnu Wutrobu dacž.  
Boh nepraji: czjelnu Wutrobu; Psche-  
tož czi, kotřiz czjelni šu, nemoža šo Bo-  
hu spodobacž, k Romšk: na 8, St. v. 8.  
ale mjašnu Wutrobu, kotraž tej kamen-  
tej napschecziwo stej.

Je da ta kamenta Wutroba bes Czucža,  
da ma na to Mjesto ta mjašna lošch-  
ke Czucžje, kotraž šo borsy šhibacž a  
psches Bože Sstowo, a jeho Dobrote  
a Kostanja, psches dobre Heremple a te-  
ho runja do dobrnych Nuczenjow šo po-  
stajicž da, a we kotrež jara lošchzy, štoro  
jena možna Surowoš wo Božu Czjcz,  
štoro jena horža Lubosz k Bohu a k Bli-  
šchemu, štoro pak wošebne židženje  
pschecziwo Rjechej šbudžene budže.

Je ta kamenta Wutroba twerda, da  
je na to Mjesto ta mjašna mjaška,  
(Q q q q) šwi-